

ויליאם פילין : המסע הביתה

באתי אליך על גבי טפח של אספלט שחור
מאמץ את ראותי
למול מטר של צמונים קרוצים.
נס מאשדים של זכוכיות שבורות.
מגחלים בוצרות באפל
המדליקות מסודות. כתי-קולנוע. סלונת-כאנה.

הרכבת שצריכה היתה להביאני אליך
נצלקה בצרחה של צחוק מתכתי.
והסקירה אותי בודד באי-אבן
ללא מעברי-חציה ורמזורים.
צברתי דרך תפיפת המנת

ועצבי מתנגנים עם לחן אלפי הסירנות.
צברתי שתיקות אימות
מפסקות בחלילי-קדרות.
על פני כתיים רדופי-פסד.
שדבריהם. פרצופי-רוחות.
דברו בלשון ורה.
על פני הולכי-רגל קפואי-שממון בקרני-רחובות.

על פני לוחות-מוֹדְעוֹת עם נרדֵי-זָמָה
 על פני כְּרוֹזֹת המדְגִימוֹת אֵת חלול־הַנְּשִׁיקָה,
 על פני צְרוּמִים בְּקַנְי־הֶרְחֹבוֹת
 המזְרוּזִים גָּזְרִים לְעֵכִיסָה הוֹלֵלָת.

בְּרַחֲמֵי מַמְטְרָפִים אוֹרְבִים
 בְּסַמְטוֹת מוֹאָרוֹת־לְמַחְצָה,
 הַדְּבַתִּי בְּמַרְסָקֵי רוֹצֵס נוֹהֵם,
 בְּצַפְתִּי בְּקַבְצוֹן מִנְּבִי.
 הַשְּׁמַחְרַתִּי, נְצַתִּי, הַנְּצַתִּי לְמַעֲרָה זֶה,
 בְּסַתֵּר צִפְצָפוֹת וְאוֹר־יָרֵם.
 קְלוֹת נְקֻשְׁתִּי עַל הַסְּלוֹן הַקָּטָן

וְרֵאִיתִיךְ מַסְכָּה לִי
 זָקְנָה מַצֵּט יוֹתֵר, אֶפְוָה מַצֵּט יוֹתֵר.
 יוֹם נוֹסֵף הַתְּסַלֵּק לוֹ
 לְתוֹךְ הַפְּהוּק הַעֲצוּם שֶׁל הַשִּׁקֵּט
 וְשׁוֹב הַיְתִי בְּפִית,
 בְּמַעֲרָה שֶׁל פּוֹכְבִים חוֹרִים,
 בְּקַצֵּה-גְבוּלָה שֶׁל עֲמוּרָה.

(מאנגלית: אברהם הוס)